

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 08 0 U 006709 23 Uvp
Sarajevo, 20.11.2023. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Babić Stanković Aleksandre, kao predsjednika vijeća, Bajrović Aide i Vuković Josipa, kao članova vijeća, te Kovač Jasmine, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Š.S. iz Š.B., protiv akta broj: UP-I-03-41-ZKZ-1073/19 od 18.06.2021. godine, tuženog Federalnog ministarstva pravde Sarajevo, u upravnoj stvari kontrole zakonitosti korištenja prava na ličnu invalidninu, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Širokom Brijegu, broj: 08 0 U 006709 22 U od 28.07.2023. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 20.11.2023. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Širokom Brijegu, broj: 08 0 U 006709 22 U od 28.07.2023. godine, odbijena je tužiteljeva tužba podnesena protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je ukinuto konačno rješenje Službe za branitelje iz Domovinskog rata Općine Široki Brijeg, broj:10-41-1848/06 od 23.04.2007. godine i upravna stvar riješena tako da tužitelju prestaje svojstvo ratnog vojnog invalida i pravo na ličnu invalidninu s danom 18.06.2021. godine.

Protiv navedene presude prvostepenog suda tužitelj je podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke u kojem je osporio pravilnost i zakonitost iste presude zbog povrede federalnog zakona i povrede pravila federalnog zakona o postupku, kao i pravila Evropske konvencije. U zahtjevu navodi da je neutemeljena i proizvoljna tvrdnja Ljekarske komisija za medicinsko vještačenje u nalazu i mišljenju od 04.08.2020. godine koji je izdat u predmetnom postupku po Zakonu o provođenju kontrole zakonitosti korištenja prava iz oblasti braniteljsko-invalidske zaštite u Mostaru, da je priložena medicinska dokumentacija pribavljena sa izrazito naglašenom vremenskom distancom i ne odražava očekivani tok dijagnostike, liječenja i rehabilitacije od blast povrede (dana 23.10.1992. godine za vrijeme pripadnosti oružanim snagama HVO od 04.07.1992. godine do 13.03.1993. godine) glave, kralježnice, oba uha, desnog koljena i desne ruke a radi čega osnovu ranjavanja ukupni vojni invaliditet ocijenila ispod 20%, koju ocjenu ukupnog vojnog invaliditeta smatra nerealnom i da ista nije utemeljena na utvrđenim medicinskim činjenicama. Nadalje ukazuje da mu je prvostepeni sud uskratio pristup sudu, jer je radi dokazivanja drugačijeg činjeničnog stanja u odnosu na ono utvrđeno u upravnom postupku odbio prijedlog za izvođenje dokaza medicinskim vještačenjem uz osvrt na cjelokupnu medicinsku dokumentaciju iz spisa predmeta i saslušanjem u svojstvu svjedoka ljekara koji su uspostavili odgovarajuće dijagnoze u predhodno provedenom postupku utvrđivanja svojstva ratnog vojnog invalida na osnovu

Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica i donijeli svoje nalaze na temelju kojih je utvrđeno da je njegova invalidnost 70% a vezano za izdati najnoviji nalaz i mišljenje od 04.08.2020. godine kojim mu je smanjen invaliditet ispod 20% , kako je to predloženo u tužbi i na javnoj raspravi od 29.06.2023. godine; da je navedene dokaze predložio iz razloga što Ljekarska komisija za medicinsko vještačenje u postupku po Zakonu o provođenju kontrole zakonitosti korištenja prava iz oblasti braniteljsko-invalidske zaštite, u Mostaru, nakon njegovog pregleda, dana 04.08.2020. godine, nije postupila u skladu sa odredbama članova 8. stav 2. i 9. stav 2. Pravilnika o radu ljekarske komisije, jer da je potpuno zanemarena cjelokupna medicinska dokumentacija u predmetu, uključujući prvobitnu i novu, koja ide u prilog činjenici da se kontinuirano liječi od navedenih stradanja tokom službe u Oružanim snagama, a koja je medicinska dokumentacija bila na raspolaganju prilikom poslednjeg ljekarskog pregleda, zbog čega smatra da je pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje; da stavovi iste ljekarske komisije nisu valjano obrazloženi, vezano za ranije nalaze i mišljenja nadležnih ljekarskih komisija, prema kojem je njegov vojni invaliditet po osnovu posljedica povrjeđivanja iznosio 70% invalidnosti. Pri tome, uz iznošenje sadržaja navedenog najnovijeg nalaza i mišljenja od 04.08.2020. godine, tvrdi da je u konkretnoj stvari učinjeno niz propusta i nezakonitosti, što je imalo za posljedicu smanjenje njegovog ratnog vojnog invaliditeta sa 70% na ispod 20%; da iz zdravstvenih razloga nije izjavio prigovor na nalaz i mišljenje od 04.08.2020. godine, a kao prilog nezakonitog postupanja u konkretnoj stvari ukazuje da mu u konkretnoj stvari nije pružena mogućnost da se izjasni o svim činjenicama i okolnostima koje su važne za donošenje rješenja, kao i na povredu člana 7. tačka 4. Zakona o provođenju kontrole zakonitosti korištenja prava iz oblasti braniteljsko-invalidske zaštite iz razloga što nadležna ljekarska komisija nije uzela u obzir cjelokupnu medicinsku dokumentaciju uključujući prvobitnu i novu; da je taj propust prvostepeni sud potpuno zanemario, te nije ni ispitaio sve tužbene navode, niti je dao razloge iz kojih iste nije uvažio čime se krši i njegovo pravo na pravično suđenje. Iz navedenih razloga predlaže ovom sudu da pobijanu presudu preinači na način da tužba uvaži uz naknadu troškova postupka ili ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke tuženi predlaže da se isti kao neosnovan odbije.

Nakon što je ispitaio zakonitost pobijane presude u vezi sa navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke, u skladu s odredbom iz člana 45. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj: 9/05) u granicama zahtjeva i povreda propisa navedenih u zahtjevu, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Prema obrazloženju pobijane presude i stanju spisa predmeta proizilazi da je rješenjem Službe za branitelje iz Domovinskog rata Općine Široki Brijeg, broj: 10-41-1848/06 od 23.04.2007. godine, na koje je u skladu sa Zakonom o pravima branilaca i članova njihovih porodica revizioni organ Ministarstvo hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata Grude dalo saglasnost, broj: R-09-04-1-41-954/07 od 21.06.2007. godine, tužitelju priznato svojstvo ratnog vojnog invalida V grupe sa 70% vojnog invaliditeta, na osnovu povrjeđivanja kao pripadnika Oružanih snaga HVO-a i pravo na ličnu invalidninu u mjesečnom novčanom iznosu od 234,88 KM počev od 01.10.2006. godine, pa dok za to postoje zakonom propisani uslovi. Nakon izvršene revizije uvjerenja o pripadnosti i okolnosti stradanja Uprave za odbranu Grude, Odjela za odbranu Široki Brijeg od 08.08.2006. godine i izdavanja u posebnom postupku novog uvjerenja na obrascu FMB-1 od 29.09.2015. godine od strane Grupe/Samostalnog izvršitelja za pitanja evidencija iz oblasti vojne obaveze Široki Brijeg (u kojem je potvrđeno da je tužitelj

bio pripadnik Oružanih snaga HVO-a u periodu od 04.07.1992. godine do 13.03.1993. godine i da je povrijeđen dana 23.10.1992. godine kao pripadnik postrojbe 83. DP VP 1566 Široki Brijeg) tuženi je dostavio kompletan spis predmeta Ljekarskoj komisiji za medicinsko vještačenje u postupku po Zakonu o provođenju kontrole zakonitosti korištenja prava iz oblasti branilačko-invalidske zaštite u Mostaru, koja je u nalazu i mišljenju, broj: Z-RVI-MO-86/20 od 04.08.2020. godine, uvidom u medicinsku dokumentaciju u spisu, te nakon neposrednog pregleda utvrdila da je prilikom ranije ocjene prvostepene i revizione ljekarske komisije (po osnovu blast povrede glave, kralježnice, oba uha, desnog koljena i desne ruke i vratne kičme dana 23.10.1992.godine) vojni invaliditet tužitelja cijenjen po tačkama 149.b-40%, 201.b-40%, 61.a-30% i 104.a 30% Liste i utvrđen u visini 70%, s tim da sada nadležna ljekarska komisija procenat vojnog invaliditeta tužitelja cijeni ispod 20%, sa obrazloženjem da blast povreda nije ostavila morfo-funkcionalnih ispada, da priložena medicinska dokumentacija ne odražava očekivani tok dijagnostike, liječenja i rehabilitacije, te da su sve relevantne dijagnostičke pretrage (CTL/S kralježnice od 15.04.1998. godine, EMNG nalaz DE od 21.09.2005. godine, CT mozga od 10.01.2002. godine, test psihologa od 25.08.2006. godine) učinjene sa izrazito naglašenom vremenskom distancom od povrede u periodu službe u Oružanim snagama od 04.07.1992. godine do 13.03.1993. godine, zbog čega je došlo do smanjenja ranije utvrđenog ukupnog procenta vojnog invaliditeta koji je ocijenjen ispod 20% primjenom Pravilnika o radu ljekarskih komisija u postupku za ostvarivanje prava po Zakonu o pravima branilaca i članova njihovih porodica. Na navedeni nalaz i mišljenje od 04.08.2020. godine tužitelj nije uložio prigovor, pa je Institut za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja konstatovao da je isti konačan sa danom 22.10.2020. godine. Na osnovu naprijed utvrđenog činjeničnog stanja tuženi je, primjenom odredbi iz članova 7. stav 3. i 14. Zakona o provođenju kontrole zakonitosti korištenja prava iz oblasti branilačko-invalidske zaštite, kojim su propisom uređeni uvjeti, način i postupak kontrole zakonitosti korištenja prava svih korisnika prava ostvarenih prema propisima iz oblasti branilačko-invalidske zaštite, donio osporeno rješenje od 18.06.2021. godine .

Prvostepeni sud je osporeno rješenje tuženog cijenio pravilnim i zakonitim zbog čega je tužbu odbio kao neosnovanu.

Tuženi je iz nalaza i mišljenja Ljekarske komisije za medicinsko vještačenje u postupku po Zakonu o provođenju kontrole zakonitosti korištenja prava iz oblasti boračko-invalidske zaštite Mostar, broj: Z-RVI-MO-86/20 od 04.08.2020. godine, koji je dat na osnovu pregleda tužitelja i uvida u medicinsku dokumentaciju, utvrdio procenat vojnog invaliditeta tužitelja. Navedena ljekarska komisija, kao stručni organ vještačenja u ovoj oblasti, je ukupni vojni invaliditet tužitelja, u skladu sa Pravilnikom o utvrđivanju procenta vojnog invaliditeta („Službene novine Federacije BiH“, br.41/04,17/03 i 34/18) cijenila ispod 20%, te je naprijed navedeni nalaz i mišljenje, suprotno navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje, jasan, potpun i detaljno obrazložen, sa datim opisom koji su sa medicinskog stanovišta od značaja za donošenje pravilnog rješenja, kako je to i propisano odredbama iz članova 8. stav 2., 9. stav 2. i 13.a stav 4. Pravilnika o radu ljekarskih komisija u postupku za ostvarivanje prava po Zakonu o pravima branilaca i članova njihovih porodica („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj: 41/04, 29/11, 63/15 i 22/16).

Prema odredbama iz članova 4. stav 1. pod b) Zakona o provođenju kontrole zakonitosti korištenja prava iz oblasti branilačko-invalidske zaštite („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 82/09, 11/10 i 103/21) i člana 2. stav 1. tačka 5. Pravilnika o radu ljekarskih komisija u postupku ostvarivanja prava po Zakonu o pravima branilaca i članova njihovih porodica, nalaz i mišljenje na osnovu kojeg tuženi provodi kontrolu zakonitosti korištenja

ostvarenih prava daje isključivo Ljekarska komisija Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja u postupku provođenja Zakona o kontroli zakonitosti korištenja prava iz oblasti boračko-invalidske zaštite, pa je iz tog razloga pravilno odbijen prijedlog tužitelja da se provede dokaz medicinskim vještačenjem i saslušanjem svjedoka. Stoga neosnovano tužitelj u zahtjevu za vanredno preispitivanje ističe da mu je odbijanjem da se izvede dokaz medicinskim vještačenjem uskraćen pristup sudu.

Odredbom iz člana 23.a Pravilnika o radu Ljekarskih komisija u postupku za ostvarivanje prava po Zakonu o pravima branilaca i članova njihovih porodica, je propisan način izjašnjavanja korisnika prava na nalaz i mišljenje Ljekarske komisije Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja, putem ulaganja prigovora. U konkretnom slučaju, nalaz i mišljenje Ljekarske komisije za medicinsko vještačenje u postupku po Zakonu o provođenju kontrole zakonitosti korištenja prava iz oblasti branilačko-invalidske zaštite u Mostaru, broj: Z-RVI-MO-86/20 od 04.08.2020. godine je uredno dostavljen tužitelju sa poukom o pravu na prigovor, u skladu sa odredbom iz člana 23a. Pravilnika o radu Ljekarskih komisija u postupku za ostvarivanje prava po Zakonu o pravima branilaca i članova njihovih porodica a na koji tužitelj nije izjavio prigovor, pa je Institut za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja konstatovao da je isti konačan sa danom 22.10.2020. godine.

Pored toga, ocjena invaliditeta tužitelja je, suprotno prigovorima iz zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke, data na osnovu pregleda i vjerodostojne medicinske dokumentacije iz spisa predmeta na osnovu koje je i ranije cijenjen, kako to izričito propisuje član 7. stav 4. Zakona o provođenju kontrole zakonitosti korištenja prava iz oblasti branilačko-invalidske zaštite, a pri tome, shodno članu 7. stav 5. istog zakona, nadležna Ljekarska komisija nije ocijenila da je za davanje potpunog nalaza i mišljenja po postojećoj medicinskoj dokumentaciji u spisu predmeta potrebno pribaviti i nove dodatne specijalističke nalaze. Pri tome je ista Ljekarska komisija dala detaljno obrazloženje iz kojih razloga izvorna medicinska dokumentacija, a i klinički pregled, ne opravdavaju primjenu tačaka Liste po kojima je ranije cijenjen, s tim što se ni u zahtjevu za vanredno preispitivanje ne navodi koja to konkretna medicinska dokumentacija navodno nije cijenjena prilikom ocjene invaliditeta.

Na drugačiju odluku ovog suda nisu mogli uticati navodi tužitelja iz zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke, koji se odnose na navodno nepravilno utvrđeno činjenično stanje u upravnom postupku u pogledu njegovog vojnog invaliditeta ispod 20%, a koje je u svemu prihvatio prvostepeni sud, jer se prema odredbama člana 41. stav 4. Zakona o upravnim sporovima zahtjev za vanredno preispitivanje ne može podnijeti zbog povrede pravila postupka koja se odnosi na pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje.

Imajući u vidu naprijed izneseno ovaj sud je i ostale navode tužitelja iz zahtjeva za vanredno preispitivanje ocijenio neosnovanim, pa je, primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Kovač Jasmina, s.r.

Predsjednik vijeća
Babić Stanković Aleksandra, s.r.